

Velmistři WingTsun

Od uvedení brilantně zpracovaného filmu „Ip Man“ si nejen zarytí fandové Wing Tsun pokládají otázku ohledně tradice našich velmistrů.

Kdo byli naši Wing Tsun předkové, jejichž odkaz nám dnes umožňuje naučit se Wing Tsun v EWTO?

Ng Mui

Asi před 250 až 280 lety měla žít v oblasti Weng Chun jeptiška jménem Ng Mui, která ovládala styl existující od roku 1630, nazývaný „Bílý jeřáb“ – zjednodušené, ale velmi praktické Kung Fu z Fujianu.

Jako Chi Sin, buddhistický mnich a Kung Fu expert tvrdého stylu z jižního Shaolinu, o kterém bude ještě řeč, byla i Ng Mui vysoce postaveným členem tajné společnosti Hung-Moon.

Z politických důvodů museli Ng Mui, Chi Sin a další z Fujianu uprchnout. Chi Sin šel do Kwangtungu a ukryl se

na červené džunce, kde pracoval jako kuchař. Ng Mui prchla do hraničního pásma mezi Yunnanem a Sechuanem a usadila se na úpatí hory Tai-Leung v klášteře Bak Hok Koon.

Legenda uvádí, že Ng Mui, měla být učitelka Kung Fu v šaolinském klášteře a Chi Sin opat tohoto buddhistického klášteře. Bohužel má tato „šaolinská pohádka „mnoho nesrovnalostí: žena v mužském klášteře, navíc jako učitelka, bylo tenkrát zcela nemyslitelné. Ženy ve starověké Číně mohly muže vést pouze v tajných společnostech. Kromě toho neexistuje ani shoda o tom, zda se jed-

ná o stále existující (tedy nevyhořelý!) šaolinský klášter v Honanu (centrální Čína), jak napsal Velmistř Yip Man, nebo jiný na jihu, jehož existence dosud nebyla prokázána.

U hory Tai Leung viděla Ng Mui místní obyvatele cvičit jejich Kung Fu techniky. Ty jí přišly zajímavé a napadlo ji znovu promyslet svou koncepci bojového umění i techniku. Tak vyvinula nový systém, se kterým mohli čínští rebelové porazit staré Kung Fu, jež padlo do rukou nečínské dynastie Mandžů.

Podle legendy pozorovala Ng Mui boj dvou zvířat: jeřába a lišky (nebo opice nebo hada). To ji inspirovalo k vytvoření nového systému. Jsme názoru, že jeřáb spíše představuje jednoho z jejích studentů bojujícího stylem „bílý jeřáb“ s protivníkem bojujícím (vzhledem blízkosti Thajska) stylem „vzdušná opice“ (Ling Lom).

Ng Mui a Yim Wing Tsun

Na úpatí hory pravděpodobně učila **Ng Mui** několik málo studentů. Jedním z nich byla dívka **Yim Wing Tsun**. Byla jedinou dcerou **Yim Yeea**, který se naučil trochu shaolinského Kung Fu z jihu. Byl údajným členem **Hung-Moonu**, který uprchl z provincie **Fukkien**. Možná, že když přišel k hoře **Tai-Leung**, byl dokonce stále aktivním členem **Hung-Moonu**. Možná jeho stánek s tofu sloužil jako kontaktní místo pro další uprchlé členy **Hung Moon**. Snad proto tam **Ng Mui** kupovala tak často tofu.

Leung Bok Chau a Leung Lan Kwai

Novou Kung Fu techniku předala **Wing Tsun** svému manželovi **Leung Bok Chauovi**, obchodníkovi, který přivážel sůl z **Fukkienu** do **Yunnanu**, kde ji prodával. Nezávislí obchodníci se soli narušovali monopol vlády, takže lze předpokládat, že i manžel **Wing Tsun** patřil k tajné společnosti.

Když **Leung Bok Chau** učil tento nový styl **Leung Lan Kwaie** nebo další, chtěl **Leung Lan Kwai** zřejmě slyšet název tohoto Kung Fu stylu. Ale **Ng Mui** ani **Yim Wing Tsun** doposud nemysleli na jeho pojmenování. Jelikož **Leung Bok Chau** se tento styl naučil od své manželky **Wing Tsun**, je víc než pravděpodobné, že on byl tím, kdo pronesl: „Toto je **Wing Tsun Kuen**.“ (= pěstní styl **Wing Tsun**).

Leung Lan Kwai mohl být syn nebo minimálně synovec **Leung Bok Chaua** a **Yim Wing Tsun**. Měl se dokonce učit od matky již v dětství. Snad právě on nazval techniku své matky „**Wing Tsun**“.

Leung Lan Kwai učil žáka jménem **Wong Wah Bo**, který byl hercem bojových umění na „**Červené Džunce**“ v **Kwangtungu**.

Leung Yee Tai a Wong Wah Bo

Leung Yee Tai se na divadelní džunce naučil od **Chi Shin**, opata uprchlého do **Kwangtungu**

ještě velmi „**šaolinské**“ **Weng Chun** s jeho hlubokými a dlouhými postoji atd. Byl veslařem džunky a expertem techniky dlouhých holí, která se pravděpodobně velmi podobala **Hung Gar**. Poznal **Wong Wah Boa** a jeho **Wing Tsun** ho fascinovalo. Cítil, že je jasně lepší než **Weng Chun**

Je možné, že **Wing Tsun** byla jediná, nebo nejoblíbenější studentka **Ng Mui**, a proto jí tajně ukázala svoji nově vyvinutou a ještě bezejmennou Kung Fu techniku

od **Chi Shina**. Na druhou stranu se **Wong Wah Bo** chtěl naučit techniky dlouhých holí od **Leung Yee Taie**. Tak udělali výměnu: **Weng Chun** dlouhých holí za pěstní techniku **Wing Tsun**.

Poté co dlouze experimentovali, upravili původní techniky dlouhých holí tak, aby je přizpůsobili principům **Wing Tsun**, takže se dnes jen málo podobají původním technikám.

Když dynastie **Mandžůu** v roce 1854 zakázala **Červenou Džunku** za výsměch

dynastii **Ching**, stali se z jejich pracovníků **Wong Wah Bo** a **Leung Yee Tai** nezaměstnaní. Aby se užívali, začali učit **Wing Tsun**.

Leung Yee Tai měl štěstí, že našel bylinkáře **Dr. Leung Jana**, zámožného a vysoce nadaného studenta. Ten se nicméně učil tak rychle, že svého **Todaie** (osobní student) brzy předal svému vlastnímu **SiFu Wong Wah Boovi**, protože on sám ho naučit víc nemohl.

Dr. Leung Jan

Dr. Leung Jan (1816–1891) v sobě sjednotil vědomosti svých dvou učitelů **Leung Yee Taie** a **Wong Wah Boa**. Brzy byl za hranicemi své provincie známý jako „Kung Fu král“. Inteligentní, vzdělaný, velmi talentovaný a samozřejmě také odvážný, porazil všechny soupeře a přivedl **Wing Tsun** na vysokou úroveň. Jelikož období jeho výuky ve Fatshanu (cca. 1840–1885) není tak dávno, pak se může na základě existujících zpráv z té doby předpokládat, že skutečně žil.

Dr. Leung Jan měl některé, pro náš **Wing Tsun** zajímavé, studenty:

Wong Wah Saam, který od starého **Dr. Leung Jana** naučil „postranní“ **Wing Tsun-Gu-Lo** styl, který se předává méně prostřednictvím forem, ale prostřednictvím krátkých samostatných partnerských drillů.

Keith R. Kernspecht se tento vzácný styl učil předtím, než se stal **Todaiei GM Leung Tinga**, asi pět let v Londýně od **mistra Josepha Chenga**, žáka **Lee Singa**, jenž studoval styly **Yip Man** i **Dr. Leung Jan**. Některé **Gu-Lo-Wing Tsun** styly rozvíjejí více než ostatní pohyblivost trupu

prostřednictvím cvičení, ve kterém se předklání a zaklání. Tím student začne navíc disponovat obloukovými útoky a podobnými úhybnými metodami jako boxeři. Nejedná se tedy jen o vytáčení a přenášení váhy.

Leung Bik se ze všech studentů a synů naučil nejvíce. Osvojil si od svého otce obzvláště rafinované techniky a byl zasvěcen do teorie **Wing Tsun** (koncept, principy). Především proto, aby se dokázal prosadit

Nejvýznamnější student **Dr. Leung Jana** byl cca. od 1858 **Chan Wah Shun**, přezdívaný „Wah měničů peněz“

proti nejsilnějšímu a nejdívočejšímu studentovi a následoval svého otce jako velmistr komplexního stylu. Dopadlo to však jinak.

Chan Wah Shun

Chan Wah Shun byl díky svému povolání silák, protože k jeho práci patřilo přenášet stokilové pytle měděných mincí. Jeho dravost a síla a pravděpodobně také odpovídající agresivita, mu vynesly jeho druhou přezdívku „fatshanský býk“.

Chan Wah Shunovi se podařilo vyhnat z Fatshanu syny nedávno zesnulého **SiFu, Dr. Leung Jana** a prohlásit se za jeho nástupce.

V tomto období se **Wing Tsun** vyvinul z vnitřního (na principy orientovaného) ve vnější, technicky orientovaný styl. K tomu pravděpodobně nedošlo kvůli tomu, že by se **Chan Wah Shun** od **Dr. Leung Jana** naučil pouze silové techniky, ale spíše proto, že tyto principy **Wing Tsun** nedokázal popsat slovy.

Jen talentům jako mladý **Yip Man** se podařilo naučit se prostým aktivním sledováním více než jen povrchní techniky.

Zajímavé je, že **Chan Wah Shun** jistě disponoval určitým pozorovacím talentem, který prokázal, když nejdříve tajně sledoval výuku **Dr. Leung Jana**.

Yip Man a Leung Ting

Naštěstí pro náš **Wing Tsun** přišel k **Chan Wah Shunovi** jako poslední student 11-ti letý chlapec jménem **Yip Man**. Plánoval zůstat pouze jeden až dva roky a učit se ve Fatshanu od **Chan Wah Shuna**. Před tím než zemřel, předal další vzdělávání „malého“ svému druhému žákovi **Ng Chung Sovi**. Od něj se **Yip Man** naučil agresivní (podle legendy Hongkongský) „je-li cesta volná, udeř, není-li cesta volná, uvolni ji“ **Wing Tsun** stylem „fatshanského býka“. Asi po osmi letech **Yip Man** odešel do Hongkongu, kde studoval a položil základ pro chytřejší chanbudhistický a možná i na principech založený **Wing Tsun**. V Hongkongu, jak uvedl **Yip Man** v rozhovoru s reportérem z „New Martial Hero“, se setkal s **Leung Bikem**, synem **Dr. Leung Jana**, jehož **Chan Wah Shun** vyhnal z Fatshanu. Od něj **Yip Man** čtyři roky učil vyvinutější **Wing Tsun** zahrnující techniky jeho otce, které údajně Chanovi nikdy neukázal. Pokud bychom věřili **Yip Manovu** mladšímu synovi **Ip Chingovi**, obdržel **Yip Man** od **Leung Bika** tři rukopisy, což podle jeho názoru potvrzuje **Yip Mana** jako nástupce systému **Dr. Leung Jana**.

Když se **Yip Man** po **Leung Bikově** smrti (1913), jako 24-letý vrátil do Fatshanu, aby tam učil vlastní studenty, zjistil, že může vyučovat jen známý **Chan Wah Shunův Wing Tsun**, aby ho nepomluvili, že „skutečný a originální“ **Wing Tsun** smíchal s cizími styly. Jeho studenti ve Fatshanu se tedy učili pouze jednoduché **Wing Tsun** od

Chan Wah Shuna.

Teprve když **Yip Man** jako 57-letý uprchlík odcházel před komunisty do Hongkongu, mohl tam vyučovat sofistikovaný **Wing Tsun**, který se údajně naučil od **Leung Bika** – aniž by si musel dělat starosti, že ho nařknou ze

změkčování „pravého učení“, protože tam **Wing Tsun** mistra Chana nebyl známý. Přesvědčil **Leung Sheunga**, učitele Kung-Fu v unii pracovníků restaurací v Hongkongu o nadřazenosti **Wing Tsunu**, takže **Leung Sheung** se vzdal svého dračího a **Choy-Lee-Fat** stylu, ve kterých byl mistr, ve prospěch **Wing Tsunu** a **Yip Manovi** přenechal vlastní třídu se studenty.

Yip Man si brzy uvědomil, že „číšníci a kuchaři“ jeho **Wing Tsun** neoceňují a nerespektují tak, jako on sám, když bral lekce u **Chan Wah Shuna**, **Ng Chung Soa** a později u **Leung Bika**. Neviděl důvod, proč jim za málo peněz odhalovat největší poklady, za které sám zaplatil mnohokrát.

Tak učil často neochotně, bez pedagogického záměru studenta opravit nebo posunout vpřed. A jen ti, kdo si opravdu vážili a oceňovali jeho učení, byli zasvěceni do teorie, třetí formy, techniky panáka, technik dlouhé tyče a motýlích mečů—jen na takových studentech spočinula jeho ruka a učil je

Yip Man čestným hostem na **Leung Tingově** svatbě

ChiSao. U ostatních se obával, že si „pokazí hmat“. Obvykle to nebyli jeho vlastní studenti—které patrně vnímal jako konkurenci—ale nejnadanější studenti studentů (**Tang Sang**, **Leung Ting** a jiní), tedy jeho Kung Fu-vnuci (většinou studenti nebo policisté), kterým ukázal to, co jeho vlastním žákům upíral.

Po nějaké době se mezi **Yip Manem** a jeho prvním žákem (v Hongkongu) a velmi schopným učitelem **Leung Sheungem** (1918–1978) uvolnil úporný spor, který vedl k tomu, že jeho nejtalentovanějšímu studentovi **Leung Tingovi** ukázal nejvyšší teorie a techniky (teorie bodu, dřevěného panáka a dvojitého nože), které zatajil před jeho SiFu a většinou dalších přímých studentů.

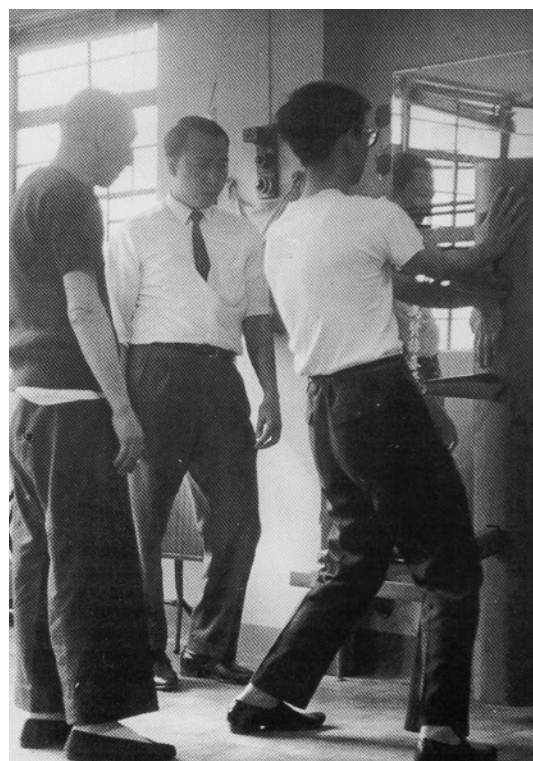
Korunu tomu nasadil, když jme-

noval mladého **Leung Tinga** svým „nástupcem“, i když jen pro jeho pozici **hlavního trenéra „Ving Tsun Athletic Association“**.

Není divu, že mladý **Leung Ting** po **Yip Manově** smrti (1972) neměl bez jeho ochrany dobrou pozici. Aby ukázal i navenek, že dělá něco jiného, než zbytek **Yip Manových** studentů, začal psát svůj styl „W“, tedy „**Wing Tsun**“.

Tím **Leung Ting** udělal tlustou čáru a ukázal i pojmenováním, že vyučuje ne-silový **Yip Manův** „starý styl“. Od té doby se **Yip Manův** styl rozštěpil do dvou škol.

- škola „**tradicionalistů**“ (anglicky psáno **Ving Tsun**), ve které se sdružili téměř všichni staří **Yip Manovi** studenti a
- škola „**reformátorů**“ (psáno

Yip Man ukazuje mladému **Leung Tingovi** v roce 1967 techniku dřevěného panáka

Wing Tsun), jak se označovala „**Leung Tingova škola**“ a její stoupenci, kteří zčásti pocházeli (jako **Cheng Chuen Fun**) z bývalých studentů jeho prvního učitele **Leung Sheunga**.

Po **Yip Manově** smrti proběhla tisková konference, na které bylo oznámeno, že **Leung Ting** nebyl **Yip Manovým** studentem. Existují ale svědci, kteří veřejně potvrdili, že **Yip Man** opravdu **Leung Tinga** vyučoval (**WingTsun-Welt** 19, strana 72, a „Die Essenz des **WingTsun**“).

Keith R. Kernspecht

Od roku 1976 se soustředil **Keith R. Kernspecht**, který se již jako dospívající zabýval bojovými uměními všeho druhu, na **Wing Tsun Leung Tinga**, thajské disciplíny a Escrimu. Začátkem 70-tých let se třicetiletý **Kernspecht** z Kielu naučil od Sifu **Josepha Chenga** v Londýně nejprve starý styl **Dr. Leung Jana**, který se tolik nezakládal na formách (!): postranní **Joseph Cheng Wing Tsun**. Učitelem **Josepha Chenga** byl **Lee Sing**. Kromě **Bruce Leea**, který exportoval **Wing Tsun** z Hongkongu do USA, byl **Lee Sing** tím, kdo **Wing Tsun** v roce 1956 (!) přinesl do Anglie.

Kernspecht objevil tento zatím tajný a nečínanům zakázaný styl téměř detektivní prací a „přemluvil“ čínského Mistra **Chenga** aby mohl navštěvovat kurzy. **Joseph Cheng** označil později **Kernspechta** jako „studenta- zloděje“, protože oficiálně nesměl v 70-tých letech učit nečínany. V roce 1976 „přivedl“ **Kernspechta** k další výuce ke **GM Leung Tingovi**.

Leung Tingův „měkký“ Wing Tsun

Velmistř **Leung** přijal **Kernspechta** jako studenta a na základě jeho znalostí z něj hned udělal svého zástupce pro Německo. Společně s **WingTsun** studenty z kielského spolku „Budo-Zirkel“, který **Kernspecht** založil již roku 1967, uspořádal 1976 pro několik stovek diváků pětihodinovou prezentaci v hlavním sále Univerzity Kiel. Přesto žádný nový člen do klubu nepřistoupil. Měkké „**Leung Tingovo WingTsun**“, jež pracovalo především se silou útočníka, bylo pro všechna bojová umění dosud zastoupená v Německu příliš neznámé.

Proto se museli zájemci, zpo-

čátku převážně z řad karatistů a jujitsu, sebrat tam, kde se právě nacházeli: v „technikách odvrácení“ a „protiútoku“.

Nejprve technicky orientovaný trénink

GM Leung Ting začal už koncem 60-tých let v Hongkongu vyvíjet dlouhý trénink „partnerského **ChiSao a forem**“, za což ho jeho Čínští kolegové vehementně kritizovali. V Německu vyvinul s **Kernspechtem**, jako svým **ChiSao** partnerem tento program dále. **Kernspecht** zval **GM Leung Tinga** dvakrát až třikrát ročně na dobu několika týdnů, také proto, aby se i sám od něj učil. Kromě toho trénoval s **GM Leung Tingovým**

bratrem **Leung Tuenem** (tehdy 5. mistrovský stupeň a mistr full kontaktu z Hongkongu) intenzivně **BiuDjie** manévry. Prostřednictvím **Leung Tuena** nahlédl do tajných využití a poznávacích tanců **Triád**. Koncem 70-tých let rozšířil **Kernspecht** svoje znalosti u obou prvních studentů **Bruce Leea** (†): **Jesse Glovera** (†) a **Ed Harta** (†).

Keith R. Kernspecht navíc trénoval v 80-tých letech se svým **Sihingem Alanem Lambem** (prvním nečínským studentem **Josepha Chenga** a **Koo Sang**) formy dřevěného panáka, dlouhých holí a nožů „**Ving Tsun**“ škol z Hongkongu, které pokračují v tradici **Yip Manových** synů.

Podle našeho odhadu, byl **Joseph Cheng** nejlepším student **Lee Singa** a následně se stal nejúspěšnějším učitelem.

Tradiční linie našich velmistrů

Chengovi studenti Alan Lamb a pak Keith R. Kernspecht jako student **Leung Tinga** byli pravděpodobně prvními občany západu, kteří ovládali celý systém na mistrovské úrovni.

Vzdělávání v Evropě založené na realitě

V Hongkongu neexistovala reálná cvičení proti technikám jiných stylů, proti útokům rváčů, útoků se zbraněmi nebo více útočníkům. Se všemi těmito **inovacemi** se podařilo německému národnímu trenérovi udělat z **Wing Tsun** v rekordním čase jeden z nejoblíbenějších systémů sebeobrany a získat jen v Německu více členů než **Wing Tsun** (v různém hláskování) v mateřské Číně. Brzy se Číňané přeorientovali na německý úspěšný recept, částečně zavedli 12 zkoušek žakovských stupňů, ale vedle sólových forem učili téměř jen nazpaměť nadrilované **partnerské ChiSao formy**, které však měly být v Německu pouze dočasným řešením, protože Mistři nemohli dost často cestovat do každé

z více než stovky škol, aby tam předávali pravý spontánní cit, nebo alespoň to, co se v té době za něj považovalo.

Keith R. Kernspecht rozčlenil partnerské formy „do malých částí obsahujících nejvíce dvě až tři související techniky „a útočil různými způsoby, variacemi. Nicméně se přesto rozšířil hongkongský zvyk detailně „**biflovat**“ **partnerské formy „v kuse“**, takže učitel už jen přihlížel.

Do té doby, než si **Kernspecht** uvědomil, že se u dlouhých partnerských forem jedná o lineární, posloupné procesy, jenž zcela ignorují skutečnost, že v reálném boji jde o transakce, které se vzájemně podmiňují a odehrávají se zároveň. Žádná stopa po čínském mottu: „Měň se se změnou soupeře.“

Osvobození EWTO z převahy učení z paměti

Nakonec se EWTO osvobodila z (v Hongkongu obvyklého :) **hlavního výukového prostředí**. Bylo důrazněji objasňováno, že ve WT záleží na principech a ne na

„hluboce zakořeněných funkčně izolovaných (mrtvých) technikách“!

Keith R. Kernspecht nikdy nezapomněl slova svého Sifu, že v pravém **WingTsun** jde o principy a ne o pevné techniky. Vzal svého mistra **Leung Tinga** za slovo a začal v roce 2000 jako držitel 10. mistrovského stupně stavět **WingTsun** zpět na nohy tak, aby se znovu pevně opřelo o principy, jak to chtěla **Yim Wing Tsun**, a jak toho po polovině 19. století dosáhl **Dr. Leung Jan**.

Nejmladší velmistr WingTsun

V lednu 1979 cestoval mladý muž vlakem ze Švýcarska do Kielu, aby se dozvěděl, co se jeho velký vzor **Bruce Lee** naučil v Hongkongu od GM **Yip Mana**. Po týdnu intenzivního tréninku jel s třemi větami *SiuNimTau*, prvním studentským stupněm a výtiskem knihy „*Wing Tsun Kuen*“ v zavazadle zpět do své vlasti. Tam pilně trénoval znovu první tři věty *SiuNimTau* a naučil se zbývající samostatným studiem knihy předtím, než si mohl dovolit další cestu a lekci i svého SiFu **Kernspechta**.

Od té doby uplynulo více než třicet let. Z teenagera se stal muž a z prvního studentského stupně devátý mistrovský. Co se nikdy nezměnilo, bylo jeho nadšení pro **WingTsun**. Pořád miluje ráno trénovat formy—některé mezitím přibýly. V tomto roce oslavil ve švýcarském Küssnachtu 30. výročí své školy.

Úspěšně zrealizoval své sny naučit se **WingTsun** a **WingTsun** učit. Přitom zůstal vždy věrný tradicím. Na žádost svého SiFu **velmistra Kernspechta** (10. stupeň), který se chce více věnovat vědeckým studiím zaměřeným na **WingTsun** fungující v dnešní době, se dnes v EWTO stará o to, aby v bylo systému zachováno tradiční učivo a přispívá k němu poznatky svého SiFu.

Bill Newman, velmistr Escrimy

Podle vzoru **Bruce Lee** a jeho zájmu o filipínskou Escrimu, navázal **Keith R. Kernspecht** již v 70-tých letech kontakt s angličanem **Bill Newmanem**. 1977 se oba nadšenci pro bojová umění setkali poprvé v Kielu, kde se „očuchali“ a podělili o své zkušenosti. Z toho se rychle vyvinulo ve velmi blízké přátelství a spolupráci v rámci EWTO.

„**Mistr Bill**“, jak ho s respektem oslovují jeho Escrimadores, byl jedním z prvních Evropanů v té době, který v Evropě učil velmi exotickou Escrimu. Cestoval po celé Evropě, aby ji šířil. I když kromě toho trénoval také čínské Wing Chun, se kterým začal ještě dříve než **Kernspecht**, ale opustil je ve prospěch šíření a rozvoje Escrimy v Evropě. **Mistr Bill** se kompletně „upsal“ zbráním a převzal v EWTO vedení divize Escrima. V průběhu let plynuly do jeho bojů se zbraněmi kromě prvků filipínské Escrimy stále více

prvky evropských středověkých bojů se zbraněmi. Rozčlenil se „svými chlapci“ výuku, rezignoval na „kudrlinky“ a omezil se na důležité. Tak vznikl „systém 5-ti útoků“, který umožňuje i neozbrojeným efektivně se bránit zbraněmi každodenní potřeby – například svazek klíčů, mobilní telefon, láhev s vodou, deštník apod. Pro **Billa Newmana** (10. mistrovský stupeň) je velmi důležitá pozornost při tréninku. Dávat pozor na sebe i na svého partnera a ne kolem sebe slepě mávat klackem. Jeho motto: Jen tak se lze učit beze strachu a s radostí.

*Kdo se chce dozvědět více o **WingTsun** a jeho pozadí, tomu doporučujeme knihu „Die Essenz des **WingTsun** – Jenseits von Techniken“ od **Keith R. Kernspechta** (k dispozici v EWTO vydavatelství).*

Zdroj:
Magazin WING TSUN WELT, číslo 37

Grafická úprava PDF:
Jiří Fictum